

සිංහල බසින් විද්‍යාව

මහාචාර්ය ලක්ෂමන් ටෙට්ටෙර්ස්

සිංහල බස සිංහලයෙක් ලෙස හදාරා, විද්‍යාව ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා උපයෝගී කරගත් විශාරදයෙකි. අප අතරින් නොබෝද දවන්විගිය තන්දදස කෝදගොඩ මහ ඇඳුරුතුමා. එතුමා වෙනුවෙන් නිකුත් කෙරෙන "විදුරාව" සැමරුම් කලාපයට ලිපියක් සැපයීමට කරන ලද ආරාධනය අනුව මා තෝරාගත් මාතෘකාව නම් "සිංහල බසින් විද්‍යාව" යන්නයි. විද්‍යාව සිංහල බසින් ඉගැන්වීම ගැන දීර් වැඩුමක් සිදුවූයේ 50 දශකයේ මුල් කාලයේ දීය. අප දරුවන්ට විද්‍යාව ගැන පූර්ණ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට නොහැකි වූයේ විද්‍යා දැනුම සිංහල බසින් හැදැරීමට නොලැබීමය. එයට යාග සහ බාධක රැසකි. එකක් හෙල බසට ලැදියාවක ගැන ඉංග්‍රීසි බසින් පමණක් විද්‍යාව ඉගෙන ගත් විද්වතුන් සිටීමයි. අනික විද්‍යාව සහ විද්‍යාත්මක අදහස් සිංහල හෝ ස්වභාෂාවෙන් ඇත්වූ දෙයක් ලෙස හැඳින ගැනීමයි. තවත් කරුණක් නම් සිංහලෙන් ලියවුණු පොත්පත් ලිපි ඡල්බන අඩු වීමයි. විශ්ව විද්‍යාල විද්‍යා අධ්‍යාපනය එවකට ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පමණක් සීමාවීමක් එක් හේතුවකි. පිරිවෙන් විශ්ව විද්‍යාල යයි එකල නම් කෙරුණු විද්‍යෝදය, විද්‍යාලංකාරය යන විශ්ව විද්‍යාල බිහිවීම විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනයෙහි විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්වීමට ගත් සාර්ථක වැඩපිලිවෙලක, ආරම්භය විය. මේ සමගම විද්‍යාව විෂයයක් හැටියට ද්විතීයික අධ්‍යාපනයට ඇතුලත් කිරීම විද්‍යාව සිංහල බසින් ඉගැන්වීමේ ආරම්භයද විය.

මෙම යුගයේ සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව ලෙස පිළිගැනීමත් සමග රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවක් ද ආරම්භ කරන ලදී. වසර 1956 දී රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රකාශන අංශයක් ආරම්භ කර එමගින් විද්‍යා පරිගාමිත ශබ්ද නැතහොත් සිංහලෙන් විද්‍යා වචන සකස් කිරීමද ආරම්භ විය. අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට සුදුනම් වන සිසුන්ට අවශ්‍ය වචනන් විද්‍යාව හදරන සහ සිංහලෙන් කියවා විද්‍යාව දැන ගැනීමට ආශාවෙන් සිටින අයට දැනුම වැඩිකර ගැනීමට අවශ්‍ය වචන නිබන්ධන ඉන් පිටුවහලක් විය. පසු කලෙක කුඩා පොත් වශයෙන්ද පාරිභාෂිත ශබ්ද ඇතුලත් දේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී. පාරිභාෂිත සමහර වචන සිංහලයට නුහුරු වුවත් මේ නිසා විද්‍යා දැනුමේ ව්‍යාප්තිය දියුණු වන්නට විය. සිංහලෙන් දැනුම සොයා යන අයට සහ පරිවර්තන වලට අත්වැලක් විය.

ආසියාතික රටවල ස්වභාෂාවෙන් විද්‍යාව ඉගෙනුම හා අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම අපට වඩා දියුණු විය. තවද අපට වඩා පැරණිද විය. ඉන්දියාවේ සෑම ප්‍රාන්තයකම ප්‍රාන්ත

භාෂාවෙන් දැනුම දියුණු කිරීම කලක සිට සිදුවූවකි. හිංදි භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව වුවත් බටහිර බෙංගාලයේ වංග භාෂාවත් දකුණු ඉන්දියාවේ දෙමළ භාෂාවත් අනෙකුත් ප්‍රාන්තවල ප්‍රාන්ත භාෂා වලින් විද්‍යා දැනුම දියුණු විය. අග්නිදිග ආසියාතික රටවලද එසේම විය. චීන ජාතිකයන් දෙස බැලූවත් දියුණුව ඉමහත්ය ජපානයේ අය විද්‍යා අධ්‍යාපනය ජපන් භාෂාවට පමණක් සීමාකර එහි දක්ෂතාව අනුව සෑම විද්‍යා පර්යේෂණ පත්‍රිකාවක්ම පලමුවෙන් එම භාෂාවෙන් දෙවනුව ජ්වා ඉංග්‍රීසි හා අනෙකුත් භාෂා වලටත් පරිවර්තනය කරනු ලබයි.

**50 දශකයේ මුල් යුගයේදී
අප දරුවන්ට විද්‍යාව
සිංහල බසින් හැදැරීමට අවස්ථාව
ලැබුණේ නැත. මෙයට
හේතූන් දෙකකි. පලමුවැන්න
හෙලබසට ලැදියාවක්
නැති ඉංග්‍රීසි බසින් විද්‍යාව උගත්
විද්වතුන් සිටීමයි. දෙවැන්න
විද්‍යාව සහ විද්‍යාත්මක අදහස්
සිංහල භාෂාවෙන් ඇත්වූ දෙයක්
ලෙස සැලකීමයි.**

සිංහලයන් සිංහලෙන් විද්‍යා අදහස් ලබාගැනීම පමා වුවත් පටන්ගත් දින සිට සමහර අවස්ථාවලදී වුවත් පසුව එය දියුණු විය. විද්‍යාව සාමාන්‍යයෙන් ගැමි ජනතාව අතර ප්‍රචලිත කිරීමේ වැඩපිලිවෙලද මෙයට උපකාරී විය. එහෙත් පොත්පත් ලිපිම හා ප්‍රසිද්ධ කිරීමට ගත් පරිශ්‍රම අඩුය. එයට හේතුව විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය තුලට එය ඇතුලත් කිරීම ප්‍රමාද වීමයි.

විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය හා ස්වභාෂාව යන මෑයෙන් මම කරුණු රැසක් විද්‍යෝදය සරසවිය සඟරාවට 1969 දී ඉදිරිපත් කලෙමි. එද මා කියා සිටියේ අප රටෙහි විද්‍යා අධ්‍යාපනය තවමත් නොසන්සුන් තත්ත්වයක ඇති බවය. විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබාගත් අයගෙන් පිටරට ගොස් වැඩිදුර පුහුණුව ලැබූ අය සිංහලට ඇති ඇල්ම අඩුවීමය.

අනෙක වැඩිදුර ඉගෙනුම නොලත් අය ගුරු වෘත්තියට ඇතුළත් වන්නේ විද්‍යා අධ්‍යාපනයේ ඇති අදුරදර්ශී ක්‍රියා කලාපය සමගය. පාසැල් විද්‍යා අධ්‍යාපනයේ නිර්දේශ දිනෙන් දින උසස්කර මූලික අදහස් කොන් කිරීම තවත් හේතුවක් විය.

අප ගතයුතු මගනම් ලෝකයේ අනෙකුත් විශ්ව විද්‍යාල මෙන් අපද දෙසට ඔබින මූලික මූලධර්ම මත ගොඩ නැගුණු අධ්‍යාපනයක් බවට පෙරලීමය. සිංහලෙන් විද්‍යාව ඉගැන්වීම ආරම්භ කළ වකවානුවේ සිට විද්‍යා අධ්‍යාපනයේ දියුණුව ආරම්භවී උසස් අධ්‍යාපන ක්‍ෂේත්‍රයට පිවිසීමෙන් පසු තවත් දියුණුවක් ඇති විය. විද්‍යෝදය, විද්‍යාලංකාර යන විශ්ව විද්‍යාල වලින් එයට මහත් සේවයක් ඇතිවිය. මෙම විශ්ව විද්‍යාලවල විද්‍යා පීඨ ආරම්භයේ සිටම එයට කැපවූ ආචාර්ය මඩුල්ල විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්වීමට කැපවූ අයයි. ඒ අයුරුම ස්වභාවයෙන් විද්‍යාව හැදෑරීමට කැමැත්ත දැක්වූ සියුම් පිරිසක්ද එයට එක්වී සහයෝගයක් දැක්වීය. ගැමි දරුවන්ට තව දෙරක් විවෘත විය. පිටිසර යයි සලකන ප්‍රදේශවල දරුවන්ට සහනයක්ද විය. ඔවුන්ගේ විද්‍යා දැනුම දියුණු වන්නට විය. 60 දශකයේ පටන්ගත් මෙම ක්‍රියාවෙන් 70 දශකයට පිවිසෙත්ම සිංහලෙන් විද්‍යා දැනුම දියුණු කරගත් උපාධිධරයන් රාශියක් බිහිවිය. එපමණක්ද නොව ඔවුන්ගේ පස්වෘත්ත උපාධි පර්යේෂණ වලට ලොව පිලිගත් ජ්‍යෙෂ්ඨ තරමට උසස් තැනක්ද අයත් විය. එම යුගයේදී ආරම්භවූ මෙම ස්වභාව විද්‍යා අධ්‍යාපන රැල්ල

අවසන් වූයේ අදත් උසස් ස්ථානවල සිටින පර්යේෂණ ආයතන අධ්‍යක්ෂවරු ආචාර්ය, මහාචාර්යවරු ඇති වීමෙනි. විද්‍යෝදය හා විද්‍යාලංකාර මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ අනෙකුත් විශ්ව විද්‍යාල වලද සිංහලෙන් විද්‍යාව යන්නට ලැබුණේ උසස් තැනක් නිසා මූලික විද්‍යා අධ්‍යාපනයට අභිතාලමක් ලෙස සිංහලෙන් විද්‍යාව පිවිසී පසු ලෝකයේ අනෙකුත් භාෂා වලින් විද්‍යාවට හිමි තැන මෙන් තැනක් අප රටෙහිද සිංහල බසින් විද්‍යාවට ලැබිණ.

ජාතියක් වශයෙන් නැගී සිටීමට ඉවහල් වන මුල්ම දෙය භාෂාවයි. භාෂාව, ජනිතවන සෑම මිනිසෙක්ම ජන්මයෙන් ගෙන එන දෙයකි. කතා කිරීම මෙන්ම සිතීවිලිද වින්තනයද එම භාෂාවටම සීමාවී ඇත. අප ලියන කියන සෑම දෙයක්ම වින්තන ශක්තියෙන් උපදින්නකි. වරක් අපට මුනගැසුණු ජපන් මහාචාර්ය වරයෙක් පැවසුවේ අප සිතන්නේත්, ජපන් භාෂාවෙනි. අප ලියන්නේත්, කියන්නේත් ජපන් වලිනි. අපේ නියම ප්‍රචීපල ලැබෙන්නට නම් ජපන්ම අවශ්‍යය. විද්‍යාව හා තාක්ෂණයේ පෙරමුණ ගත් ඵලාති රටක් නිදසුනක්ය. දශක පහකට තරම් වූ කාලයක් අනෙකුත් සෑම දෙයක් මෙන්ම විද්‍යාවත් ගමන්ගත් මගට පිවිසුණු සාර්ථකත්වය සිංහලයේ සිංහලයෙක් ලෙස උපන් සිංහල සිතීවිලි ජ්‍යෙෂ්ඨ කරගෙන අපේ වින්තන ශක්තිය විසින්ම දියුණු වීමෙනි. "සිංහල බසින් විද්‍යාව" පෙරමුණට පිවිස ඇත්තේ මෙම යුගයේ ප්‍රචීපලයක් ලෙසටය.

පාසැලක විද්‍යා දිනයකදී සිසුන් සමඟ සුහද හමුවක්
 (ජායාරූපයේ මැද මහාචාර්ය පී.එල්.ඩී. චෛද්‍යසේකර, දකුණු කෙළවර මහාචාර්ය තන්ද්‍රස කෝදගොඩ)